

Vyhlaška notářské komory v Praze.

Jeden notář žádal ministerstvo spravedlnosti — předloživ na svém prázdném dopisním papíře svůj úřední podpis s otiskem pečeti — aby uvedeny byly ve známot cizím zastupitelským úřadem. Ministerstvo výnosem ze dne 30. X. 1923 č. 1839 oznámilo, že nelze žádostí té vyhověti, poněvadž odpouje zákonným ustanovením o notářské legalisaci a zacházení notářskou pečetí. (§ 79 event. 33, 34 a 41 not. ř.)

Oznamujeme to naší veřejnosti notářské, aby se podobné případy neopakovaly.

II. místo notářské v Kolíně.

Ministerstvo spravedlnosti zřídilo výnosem ze dne 30. listopadu 1923 čís. 53.960 v základě § 9. not. ř. druhé místo notářské v Kolíně.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž ku obsazení tohoto nově zřízeného II. místa notářského v Kolíně a i ku obsazení místa notářského, přeložením do Kolína v obvodu komorního se upravzdnivšího.

Žádosti, doklady ve smyslu výnosu min. sprav. z 31. X. 1887 č. 9172 opatřené, podány buděž do 12. ledna 1924 včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 14. prosince 1923.

Přeložení.

Ministerstvo spravedlnosti sprostřílo notáře Dra Jar. Heinitze v Praze míti úřední místnost na Revoluční náměstí nebo v blízkosti Revoluční tržnice, v Hybernské ulici nebo na Poříčí. Tim obsázeno jest notářské místo v Praze, upravzdněné umrtím hotáře Dra Karla Landy.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství Dra Karla Lepšíka v Chrudimi notářem ve Vodňanech.

Kandidát notářství

S menší praxí neb začátečník přijme se u notářství v Žamberku.

Zaniknutí spolku.

Spolek »Jednota notářů a kandidátů notářství v království Českém«, zanikl následkem utvoření se »Spolku notářů československých«.

Jmění »Jednoty«, záležející z komunálních dlužních úpisů Zemské banky v Praze ve jmenovité hodnotě . . . 1800 K — a vkladních knížek spořitelních na 2704 K celkem 4504 K 06 přechází dle § 13, odst. 2. stanov na »Podpůrný fond Dra Gustava Kreimla ku podporování chudých vdov a sirotků po notářích«, nalézající se ve správě notářské komory v Praze.

V Praze, dne 14. prosince 1914.

Dr. Adolf Němeček, Dr. Karel Batěk,
ministerský rada M. N. O. president notářské komory
jako jednatel jako člen výboru
Jednoty notářů a kandidátů notářství v království Českém.

Knihy redakci zaslané.

Prof. Dr. Václav Hora: »Československé civilní právo procesní.« II. díl. Obsahuje zevrubné vyličení řízení před soudy I. stolice při čemž sleduje též zřetel na notáře. Vyhražujeme si podati o znamenitá tomto spisu posudek budoucne, prozatím odpoučujeme jej co nejvýše všem svým kolegum.

Antonín Hartmann, odborový přednosta: »Advo-kátní a notářská sazba a soudní poplatky.« Pod tímto titulem vydal tvůrce nové sazby advokátní a notářské pan odb. přednosta Hartmann zákony, zavádějci novou advokátní a notářskou sazbu jakož i český překlad zák. ze dne 15. září 1915 o soudních poplatech a zák. čl. XXXIII. 1914 a zák. ze dne 25. ledna 1922 platné na Slovensku. K sazبě připojen jest krátký historický vývoj odměňování úkonů advokátních a k sazبě notářské připojeno vyličení vývoje sazeb notářských.

V tomto vyličení zastává autor náhled, námi nesdílený, že zákon nepředpisuje, aby notářské komory byly slyšeny o určitém návrhu ministerstvem, zavádějicim novou sazbu, neboť pak by veškeré slyšení komor bylo iluzorni. Také nejsme toho náhledu, že z toho, že zákon nezapovídá úmluvy o nižší odměně, lze dedukovati, že notář může žádati nižší odměnu, nežli sazební, neboť ne vše, co zákon nezapovídá, jest již dovoleno, zejména v tomto případě, kde se to příčí dobrým mravům a kolegialitě tak vážného stavu jako jest notářství. Také nemůžeme přisvědčiti tomu, že zástupci notářské komory domáhali se v roce 1921 po vydání advokátní sazby z 30. března 1921 opětovného zvýšení, neboť tehdy stav nás domáhal se pouze specialisování jednotlivých položek, zejména při soudním komisařství, poněvadž soudy nepřisuzovaly tak, jak měly a napak, stav nás navrhoval snížení sazby tím, že přijal paušalování projednání pozůstatlosti při ceně do 5000 K.

Také nemůžeme přisvědčiti tomu, že bylo si stěžováno do osvědčování usnesení valných hromad a do autonomního tarifu.

Ve směru tom zavedla komora pražská příslušné vyšetrování, jež ukázalo úplnou lichost vyskytující se stříznosti a předložila ministerstvu obšírný elaborát, kterým dokázáno, že všechny tyto pověsti jsou právě ien pověstí. Svaz českých bank uznával, že odměnu náměstí požadované, jsou skutečně nízké a nebylo proto důvodit, aby odměna notářů za tato osvědčování byla pojata do sazby a to pěnizem tak nízkým, jako se stalo.

Spis vyšel nákladem čsl. Kompasu, Praha-Smichov, Plzeňská tř. 79 a cena 28 K není vysoká.

Reči Dra Františka Riegra, Dr. Traub, Nákladem St. Konráda v Brně, cena 40 K. Spis ten jest doplněním a ukončením Kalouškem započatého díla i podává ucelený obraz řečnických výkonů Riegrových. V úvodu vyličuje autor životopis Dra Riegra a podává zobrazení všech tehdejších poměrů politických a národních.

Nákladem zemědělského knihkupectví A. Neuberta v Praze: Jos. D. Konrád: »Drahá láska.« Román. II., vydání. (Kč 18—). A. S. M. Hutchinson: »Kdvž zima přichází.« Román. Z angličiny přeložil Dr. Karel Koschin. (Kč 25—). Jos. Pakosta: »Láska v Plyšovém divadle.« Román. (Kč 10—). K. Piskoř: »Rómán dvou sester.« (Kč 18—).

VEŠKERÁ ODVĚTVÍ POJIŠŤOVACÍ

SLAVIA

VZÁJEMNĚ POJIŠŤOVACÍ BANKA

V PRAZE II.

HAVLÍČKOVU NÁMĚSTÍ Č. 978.